

Molnár Zsolt

KÉSZÜLŐDÉS

Rohan benned az éjszaka,
rád lógatja nyelvét a hold,
villám-defibrillátor ernyeszt,
széthull minden érzésed,
csillagok felszedik bizonyítékként,
még csak gyanúsított vagy,
ágyad a hazugságvizsgáló,
hiába öltözöl be úgy,
hogy álmaid sem ismernek fel,
el van felejtve a bőröd,
most már beférsz az idő rései közé,
egyik oldalad kinyomtatja a nappal,
a másikat üresen hagyja,
ébredéspacnikkal vagy megjelölve,
szemed lekerekített ábra
a valóság fehér lapján,
meg kell, épp most, nem később,
meg kell állni a pillanat élén,
ahová ráfagyaszt az elfogadás,
hogyan az öröklét nyugalmanak neki kell feszülni.